

[Simonsen.]

er enig i hovedtendenserne i lovforslaget, kommer han med en lang række betragtninger, som jeg ikke skal gå i detaljer med ud over dette ene, at hr. Kurt Brauer søger at fastslå, at der ikke er politisk vilje til at gennemføre det enstrengede system inden for sociallovgivningen. Jeg har meget svært ved at se det realistiske i denne påstand. Jeg synes, at det lovforslag, som vi her får vedtaget, og den styrelseslov, som blev vedtaget i sidste folketingsssamling, klart tilkendegiver, at der er politisk vilje til at gennemføre det enstrengede system. Lovgivningen som grundlag for det er i orden. Det, det drejer sig om, der kan blive et problem ude omkring, men som vi ikke må håbe bliver et problem, er at få medarbejderne til at koordinere arbejdsopgaverne og få tingene til at fungere efter de intentioner, som ligger i hele socialreformen. Men det er i hvert fald efter min opfattelse forkert at sige, at der ikke er politisk vilje til at gennemføre en lovgivning, som kan danne baggrund for, at arbejdet kan udføres ud fra det enstrengede princip.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de ændringsforslag, som er stillet eller tiltrådt af ministeren, og anbefale at stemme imod de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Kofoed: Lovforslaget, der her er til anden behandling, har været igennem et omfattende udvalgsarbejde. Det er også et omfattende lovforslag, der forhåbentlig vil få stor betydning, eftersom det er første trin af socialreformen, og som gerne administrativt skulle virke til en forenkling og fremtidig bedre service for dem, der skal bruge loven.

Som det fremgår af betænkningen, er lovforslaget stort set uændret siden første behandling. Den mest principielle ændring — foreslået af udvalget og tiltrådt af ministeren — er bibeholdelsen af den nuværende A- og B-ordning. Oprindeligt blev det foreslået, at man skulle have en ordning, så man kunne komme fra A til B efter ønske. Men udvalget er blevet enig om at bibeholde, at sygekassegrænsen skal være afgørende for, om man skal være i den ene eller den anden gruppe og nyde de goder, som hører de respektive grupper til. Men der er flere problemer i denne sag. Derfor har udvalget fore-

slået og ministeren tiltrådt, at der bliver nedsat et udvalg til at grave denne problematik igennem.

Jeg vil godt sige, at inden for venstre var vi meget indstillet på den frivillige ordning, fordi den samtidig ville give et udmærket billede af, hvad der var befolkningens ønske: om man ville have en helt gratis lægeordning eller en lægeordning, hvor man kunne betale en del af udgifterne selv mod at få en friere stilling med hensyn til lægevalg. Men som sagt er der flere ting i denne sag, og vi håber, at det udvalg, som nu bliver nedsat, kan finde en løsning, som kan passe til den fremtidige sygesikringsordning.

Det er nemlig ikke så helt let at lave en enstrengt sygesikringsordning, hvor man kun skal have A-medlemmer. Det medfører en helt anden problematik: hensynet til lægerne. Vi er jo indstillet på, at vi vil gerne bevare huslægeprincippet. Men hvis vi kun opererer med ét system, er der fare for, at huslægeprincippet forsvinder, for så ender vi vel i den situation, at vi får enten kommunalt-, amts- eller statsansatte læger. Hele den problematik håber vi at udvalget kommer igennem med en eller anden fornuftig konklusion om.

Det positive ligger også i, at vi er blevet enige om i udvalget, at den ordning, vi nu foreslår fra udvalgets side, skal gælde fra 1. april 1973, selv om udvalget kan være færdig inden 1. maj 1973. Så uanset hvad resultat udvalget kommer til, bliver det den ordning, vi nu vedtager, og som er identisk med den gamle ordning, som bliver den gældende. Det anser jeg for meget vigtigt, for så kan amts- og primærkommunerne have noget at arbejde henimod; de kan tilrettelægge deres administration derefter og skal ikke være usikre over for, hvad nu vi her i folketinget kunne tænke os at lave om.

Så meget om det. Vi går ind for det af udvalget stillede ændringsforslag, der er tiltrådt af ministeren.

Jeg har et par bemærkninger vedrørende finansieringen i øvrigt. Jeg finder anledning til at understrege det, ministeren har givet udtryk for over for udvalget, og som står i betænkningen, at man vil søge at undgå, at finansieringen over amtskatterne bevirker en yderligere spredning i de amtskommunale beskatningsniveauer. Det kunne være en fare. Når man flytter de udgifter over,